Eestelijnshulpverlening na de werkuren: een (on)gekend probleem.

Haio: VAN TUBERGEN Hendrick , U.A.
Promotor: PHILIPS Hilde , U.A.
Praktijkopleider: FAES Maria

Context: Huisartsenwachtposten zijn geen nieuw gegeven. Sinds 2003 is de eerste wachtpost operationeel in België, maar na 10 jaar lijkt het dat de huisartsenwachtposten nog steeds niet gebruikt worden waarvoor ze dienen. Een groot aantal patiënten gebruikt de spoedgevallendiensten nog steeds voor niet-urgente redenen. Dezelfde spoedgevallendiensten kampen vandaag de dag echter met een (te) hoge patiëntenload, wat leidt tot lange wachttijden en een overbelasting van de spoedartsen. Doordat we in België na de werkuren een vrije keuze hebben van eerstelijnshulpverlening, zonder toezicht of poortwachters, zijn veel patiënten niet op de juist plaats op de spoedgevallendiensten.

Onderzoeksvraag: Met dit onderzoek proberen we te achterhalen of fysieke triage een rol kan spelen in het dirigeren van de patiënten naar de juiste hulpverleners. Na deze triage kijken we met dit onderzoek of de keuze van de patiënt in de toekomst nu veranderd is; met andere woorden: zal de patiënt in de toekomst terugkeren naar de huisartsenwachtpost met gelijkaardige klachten?

Methode: Aan de hand van vragenlijsten werden patiënten, die in het AZ Monica Deurne getrieerd werden via de TRIAGE-trial, ondervraagt over de redenen waarom ze naar spoed zijn gegaan in plaats van naar de huisartsenwachtpost, of de triage een invloed heeft gehad om te wisselen van eerstelijnshulpverlener en of er in de toekomst opnieuw geopteerd zou worden voor een huisartsenwachtpost bij gelijkaardige klachten.

Resultaten: In totaal werden 9 patiënten geïncludeerd in de studie met een gemiddelde leeftijd in de volwassenen groep van 27 jaar. De voornaamste reden van aanmelding op de spoedgevallendienst was urgentie; een kleine minderheid gaf aan het bestaan van huisartsenwachtposten niet te kennen. Fysieke triage bleek een shift van de spoedgevallendienst naar de huisartsenwachtpost te veroorzaken. Tevens bleek fysieke triage een goede hulp te zijn om in de toekomst een betere keuze van eerstelijnshulp te kunnen maken.

Conclusie: Uit ons onderzoek blijkt dat door fysieke triage op de spoedgevallendiensten patiënten het begrip huisartsenwachtposten beter leren kennen en zich bereidwillig tonen om in de toekomst meer gebruik te maken van deze huisartsenwachtposten.